

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยเรื่องการเบรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนที่เรียนด้วยวิธีการสืบสອบที่มีระดับการสืบสອบทางกันผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสອบ

- ประวัติการสอนแบบสืบสອบ
- ความหมายของการสอนแบบสืบสອบ
- หลักการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสອบ
- ขั้นตอนการสอนแบบสืบสອบ
- รูปแบบการสอนแบบสืบสອบ
- จิตวิทยาที่สนับสนุนการสอนแบบสืบสອบ
- บทบาทของครุกรุณในการสอนแบบสืบสອบ
- บทบาทของนักเรียนในการเรียนแบบสืบสອบ
- ข้อดีของการสอนแบบสืบสອบ
- ข้อจำกัดของการสอนแบบสืบสອบ
- ประโยชน์ของการสอนแบบสืบสອบ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- งานวิจัยต่างประเทศ
- งานวิจัยในประเทศไทย

การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสອบ

การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสูบทั่วไป ที่มุ่งสร้างเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักค้นคว้าหาเหตุผล และสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยการนำเสนอวิธีต่าง ๆ ตามกระบวนการวิทยาศาสตร์ฯ ปัจจุบัน จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือกระบวนการเรียนการสอนที่พึงประสงค์ และเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียนให้เปลี่ยนแปลงตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นผู้ดำเนินการสร้าง พัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรและสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้นำวิธีการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอดมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะวิธีสอนแบบสืบสอดให้เน้นหนักในแง่กระบวนการ (Process) เป็นสำคัญ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ความสามารถของตนเอง ในการค้นคว้าหาความรู้ ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และคิดอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยกิจกรรมการทดลองและการอภิปรายระหว่างครุกรุกับนักเรียนเป็นหลัก มากกว่าที่จะเน้นอยู่กับความเชิงนิพนัยหรือการสอนของครุ

ประวัติของการสอนแบบสืบสอ

การเรียนการสอนแบบสืบสอดเริ่มต้นในราช ปี ค.ศ. 1957 อันเป็นระยะที่สหรัฐอเมริกา
กำลังตื่นตัวเนื่องจากรัสเซียสามารถส่งจรวดขึ้นอยู่สู่วงโคจรได้สำเร็จ สหรัฐอเมริกาจึงปรับปรุง
วิชาการด้านคอมพิวเตอร์และวิทยาศาสตร์อย่างกว้างขวาง และได้มีผู้ทดลองวิจัยเกี่ยวกับการสอน
แบบสืบสอดกันตลอดมา การวิจัยที่สำคัญได้แก่ การวิจัยของ ชุคแมน (Suchman) ในปี ค.ศ. 1961
เข้าใจตั้งงายในกระบวนการสอนแบบสืบสอดที่มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ โดยเน้นการสอน
วิทยาศาสตร์ด้วยวิธีให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนค้นพบหลักการ และกฤษิกพัฒนาการ
ด้วยตนเอง

ในปีพ.ศ. 2513 วีรยุทธ วิเชียรราชติ ได้ตั้งง Kongkiat วิจัยการเรียนการสอนแบบสืบสานสอนส่วนที่นี้ในประเทศไทยโดยได้รับทุนจากมูลนิธิเอเชียและใช้วิธีการสอนที่ดัดแปลงจากการสอนแบบสืบสานของ ชุคแม่น (Suchman) และต่อมาได้พัฒนารูปแบบการสอนแบบสืบสานที่ใหม่

โดยเรียกชื่อว่าการสอนแบบ OEPC ต่อมาในปี พ.ศ.2515 รัฐบาลได้จัดตั้งสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรโดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ทางสถาบันฯ ได้นำวิธีการสอนแบบสืบสอดมาใช้แต่ใช้วิธีการแบบที่นิยมกันในต่างประเทศ หลังจากนั้นวิธีสอนแบบนี้จึงเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในประเทศไทย

ความหมายของการสอนแบบสืบสอด

คำว่าอินไครี (Inquiry) นักการศึกษาไทยเรียกชื่อต่าง ๆ กันออกไบ เช่น "การสืบสอด" "การสืบเสาะ" "การคิดสืบค้น" "การสืบสวน สอนสวน" "การสืบเสาะหาความรู้" ซึ่งทุกชื่อมีความหมายในท่านองเดียวกัน เพราะมีหลักการใหญ่ ๆ เมื่อกัน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า "การสืบสอด"

ชันด์ (Sund, 1967 : 37) ให้ความหมายของการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอดไว้ว่า การสอนวิทยาศาสตร์โดยการนำไปสู่การสืบสอนนั้นเป็นความต้องการที่จะให้นักเรียนค้นพบว่า นักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบสิ่งต่าง ๆ อย่างไร เพราะการสืบสอดหมายถึงการค้นคว้าหาความรู้หรือความจริง เน้นการค้นหา (research) มากกว่าการศึกษา สิ่งสำคัญคือครุต้องสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ (How to learn)

คาสเทลล์และเยเกอร์ (Castell and Yager, 1968 : 139) ให้ความหมายของการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอด สรุปได้ว่า วิทยาศาสตร์ไม่เป็นเพียงแต่เนื้อหาความรู้ แต่ วิทยาศาสตร์เป็นการสืบสอดด้วย ดังนั้นการเรียนวิทยาศาสตร์จึงจะเป็นต้องลงมือกระทำและใช้ทักษะต่าง ๆ มุ่งค้นหาความรู้ โดยต้องคำนึงถึงการหาเหตุผลและการใช้ทักษะจะมาจากการพัฒนาความรู้เสมอ

ชวับ (Schwab, 1968 : 139) ให้ความหมายของการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอด ในแบบที่นักเรียนควรรู้ 4 ประการคือ

1. ความรู้เกิดจากการแปลความหมายของข้อมูล
2. ในการค้นหาข้อมูลนั้นต้องอาศัยรากฐานจากความคิดรวบยอดและสมมติฐาน

ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อความรู้พัฒนาขึ้น

3. ถ้าหลักการ (Principle) และความคิดรวบยอดเปลี่ยน ความรู้ที่ได้มาร์กจะเปลี่ยนด้วย

4. ความรู้จะเปลี่ยนแปลงก็ต่อเมื่อมีเหตุผลที่ดีมาคัดค้าน ซึ่งเป็นไปได้ เมื่อเรารู้ตัวกว่าและรู้มากกว่าที่เราเคยรู้มา

ทิชเชอร์และอัลเดอร์ (Tisher and Others, 1972 : 139) ได้อธิบายเกี่ยวกับการสืบสูบได้ว่า การสืบสูบเป็นทั้งวิธีสอน วิธีเรียน วิธีแก้ปัญหา อย่างมีหลักการ รวมทั้งเป็นเทคนิคการค้นคว้าหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ด้วย

คลาร์ก (Clark, 1973 : 64) ให้ความหมายของการสอนแบบสืบสูบว่า "เป็นการสอนให้นักเรียนค้นพบค่าตอบและข้อสรุปได้ด้วยตนเอง ซึ่งต่างกับการสอนแบบอธิบายที่ครูเป็นผู้บอกความรู้ให้แก่นักเรียน"

ราวน์ทรี (Rowntree, 1981) อธิบายความหมายของการเรียนรู้โดยการสืบสูบ (Inquiry Learning) สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยการสืบสูบ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพัฒนามโนทัศน์หรือหลักการนั้นด้วยค่าพูด

นิดา สะเพียรชัย (2520 : 4) ให้ความเห็นว่า "วิธีเสาะแสวงหาความรู้ก็คือ วิธีการทางวิทยาศาสตร์นั้นเอง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากบริบททางวิทยาศาสตร์และ เป็นพื้นฐานของกิจกรรมที่ช่วยให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างข้อเท็จจริงและแนวความคิด"

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2520 : 96) บัญญัติ ความหมายของการสอนแบบสืบสูบไว้ว่า "เป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง และสร้างนิสัยให้ผู้เรียนเป็นคนซึ่งคิด รู้จักข้อถกเถียงและแก้ปัญหา" จึงเป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับหลักจิตวิทยา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นและ เชื่อมั่นในตนเอง

สุวัฒ์ นิยมคำ (2531 : 498) อธิบายความหมายของการสืบสอนสรุปได้ว่า การสืบสอน หมายถึง การค้นหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนด้วยการสำรวจตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนหรือด้วยการวิจัย

จากความหมายของการสอนแบบสืบสอนดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอนเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ ความจริง เพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อหาข้อเท็จจริงด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนามโนทัศน์หรือหลักการด้วยการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนหรือด้วยการวิจัย

หลักการจัดกิจกรรมการสอนแบบสืบสอน

การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอน มุ่งสร้างเสริมให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ดังที่ ชวบ (Schwab, 1962 : 102) กล่าวไว้ว่า "การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอนจะไม่ประสบผลสำเร็จอย่างคาดเดย ถ้าหากนักเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการที่จะพบปัญหา วิธีสอนที่ดีที่สุดคือให้นักเรียนได้เข้าไปปฏิบัติการทดลองด้วยตนเอง ได้เข้าพบปัญหา จึงจะเกิดความคิดใน การแก้ปัญหาเหล่านั้น"

ชุคแมน (Suchman, 1962 : 1) ได้ศึกษาทดลองและจัดตั้งโครงการสอนแบบสืบสอนขึ้น ให้ให้แนวคิดและวิธีดำเนินการสอนแบบสืบสอนไว้ดังนี้

การสอนแบบสืบสอน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการค้นคว้า และสืบสอนหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดมีความคิดอย่างมีเหตุผลการสอนแบบนี้จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าการสอนที่ครูเป็นผู้นำออกทิ้งหมุดผู้เรียนมีอิสระในการหาความรู้ได้อย่างเหมาะสมตามความสามารถ เป็นการสอนที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการค้นคว้าหาความรู้ได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนสนุกสนานสามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างอิสระ และความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนแบบสืบสอน จะมีคุณค่า มีความหมายสำหรับเด็กมากกว่าความรู้ที่มาจากคนอื่นนอกจากให้จำ เพราะว่านักเรียนเป็นผู้ค้นพบความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ความรู้ที่เกิดขึ้นด้วยวิธีนี้จะฝังแนแผละเป็นประโยชน์ท่อนักเรียนไปได้นาน

คลาค (Clark, 1973 : 401-418) ได้กล่าวถึงหลักการที่ว่าไปของการสอนแบบสืบสอนไว้วดังนี้

1. ครูพยายามชักจูงนักเรียนให้คิดด้วยตนเองโดยการ
 - ก. ถามคำถามให้คิด
 - ข. ถามให้ตีความ อธิบายและตั้งสมมติฐานได้
 - ค. ถามให้หลักการมาปรับใช้กับสถานการณ์แตกต่างกัน
 - ง. ถามเพื่อการรวมซ้อมุลและความรู้ต่าง ๆ
 - จ. เสนอบัญหาแก่นักเรียน โดยการให้คาดการณ์ส่วนหนึ่ง
2. ครูพยายามที่จะสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการกระตุ้นนักเรียนให้ทดลองโดยใช้ความคิดของตนเอง
 - ก. โดยการสนับสนุนและยอมรับ
 - ข. เสริมแรง
 - ค. การยอมรับ
 - ง. กระตุ้นและพิสูจน์เพื่อนำไปสู่เรื่องราวนั้น
 - จ. ยอมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง
 - ฉ. กระตุ้นให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดและวิเคราะห์ความคิดที่แตกต่างและมีการตีความจากข้อมูลนั้น
3. การสอนแบบสืบสอน ส่วนใหญ่จะรวมเอาวิธีการของการแก้ปัญหา (Problem Solving) ไม่ว่าจะเป็นวิธีแก้ปัญหาของคนเดียวหรือกลุ่ม
4. วิธีการสอนแบบสืบสอนเป็นการสอนแบบอิสระ

เอสเลอร์และเอสเลอร์ (Esler and Esler ,1985) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอน 3 แนวทาง ดังนี้

1. แนวทางที่ใช้เหตุผล เป็นแนวทางที่เน้นให้นักเรียนใช้เหตุผลในการตอบคําถาม จนบรรลุเป้าหมาย
2. แนวทางที่มีการค้นคว้า เป็นแนวทางที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการค้นคว้าหาคำตอบของปัญหา

- 2.1 การค้นคว้าของนักเรียนเอง
- 2.2 การค้นคว้าตามแนวทางที่ครุภานด
3. แนวทางที่มีการทดลอง เป็นแนวทางที่เน้นให้นักเรียนได้ตั้งสมมติฐานและปฏิบัติการทดลองเพื่อทดสอบสมมติฐาน เพื่อสรุปเป็นค่าตอบของปัญหา

เสริมศรี เสวtamr (2521 : 73) กล่าวถึงหลักการของการสืบสอน สรุปได้ว่า หลักการของการสืบสอนนั้น เน้นที่การฝึกให้เด็กคิด ให้ค้นคว้าเอง แต่ใช้ฝึกนี้มีผลอย่างเด็ก จะตามความคิด เด็กจะทดลองหรือครุณะทดลองก็ได้ ข้อสำคัญคือครุณะต้องใช้วิธีกระตุนให้เด็ก ข้องใจสังสัยก่อน

สุวัฒน์ นิยมคำ (2531) ได้เคราะห์แนวทางการสอนวิทยาศาสตร์ จากหนังสือของสถาบัน ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชื่อ เอกสารประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สาขา วิทยาศาสตร์ทั่วไป ฉบับ มกราคม 2520 สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการสอนดังนี้

1. กิจกรรมและลำดับขั้นของกิจกรรม ในการสอนแต่ละครั้งสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 อย่าง เรียงลำดับคือ
 - 1.1 การนำเสนอข้อมูลเรียนโดยการตั้งปัญหา
 - 1.2 การอภิปรายก่อนการทดลอง
 - 1.3 การทดลอง
 - 1.4 การอภิปรายหลังการทดลอง
2. นักเรียนคือผู้ค้นพบ นักเรียนเป็นผู้ทดลอง สังเกต มันทิกซ้อมูล และในที่สุดก็เป็นผู้สรุป โดยผ่านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และทักษะปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์
3. บทบาทของครุ ตามแนวทางการสอนของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ครุจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยหรือให้คำแนะนำเท่านั้น เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัย ครุจะหาวิธีตอบความนักเรียนในแนวที่จะกระตุนให้คิดและพยายามแนะนำนักเรียนไปสู่ข้อสรุปที่ถูกต้อง
4. จุดหมายปลายทางของการสอน สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชี้แจงว่าการเรียนการสอนแบบนี้ จะไม่เน้นเนื้อหาวิชาแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะมุ่งพัฒนาทักษะต่าง ๆ และทักษะคิดทางวิทยาศาสตร์ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน

จากหลักการเข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าหลักการจัดกิจกรรมการสอนแบบสืบสอบนั้น เน้นการฝึกให้นักเรียนคิด ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ครูจะต้องใช้วิธีการตีนักเรียนช่องใจ สงสัยก่อน โดยการถามให้คิด ตามเพื่อรับร่วมข้อมูล หรือ เสนอบัญหาแก่นักเรียน พร้อมทั้งครุต้องพยายามสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการกระตุนให้นักเรียนใช้ความคิดของนักเรียนเอง

ขั้นตอนการสอนแบบสืบสอบ

โรเมีย (Romey , 1968) ได้เสนอขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนแบบสืบสอบ ซึ่งเน้นบทบาทของครุในการดำเนินกิจกรรม สรุปได้ดังนี้

1. ขั้นเสนอปัญหาและข้อมูลพื้นฐาน ครูเป็นผู้เสนอปัญหาพร้อมกับข้อมูลพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ
2. ขั้นแปลความหมายข้อมูล ครุนำการอภิปรายเพื่อให้นักเรียนจัดกราฟหรือแปลความหมายข้อมูล
3. ขั้นอ้างหลักการ ครุนำการอภิปรายเพื่อให้นักเรียน นำผลการจัดกราฟหรือแปลความหมายข้อมูลมาอ้างถึงตามหลักเหตุผล
4. ขั้นสรุป ครุนำการอภิปรายเพื่อให้นักเรียนนำเสนอหลักฐานหรือหลักการมาอ้างเพื่อสรุปเป็นความรู้

-renner และ stafford (Renner and Stafford , 1972) ได้เสนอขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบมี 3 ขั้นตอน

1. ขั้นศึกษาสำรวจ (Exploration) ครุเสนอปัญหา ให้นักเรียนหาคำตอบ จัดเตรียมอุปกรณ์และให้แนวทางในการใช้อุปกรณ์เพื่อสังเกต และสำรวจหาคำตอบตามแนวทางที่กำหนด
2. ขั้นสร้าง (Invention) นักเรียนนำผลจากการศึกษาสำรวจ มาวิเคราะห์และรายงานผล อันเป็นความรู้ที่สร้างขึ้น
3. ขั้นค้นคว้า (Discovery) ครุตั้งปัญหาและจัดอุปกรณ์แล้วครุนำอภิปรายให้นักเรียนได้ใช้ความรู้หรือวิธีการเดิมในการค้นคว้าหาคำตอบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความรู้นั้น ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ชุคแมน (Suchman อ้างใน Joyce and Weil ,1978 ,1980) ได้เสนอรูปแบบการฝึกการสอนแบบสืบสอ (Inquiry Training Model) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

1. ขั้นเสนอสถานการณ์ปัญหา ครูเป็นผู้เสนอ
2. ขั้นรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา
3. ขั้นรวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบหรือพิสูจน์ ในขั้นตอนที่ 2 และ 3 ครูให้นักเรียนตามคำถามเพื่อรวบรวมข้อมูล
4. ขั้นสรุปเป็นหลักการเพื่ออธิบายปัญหา
5. ขั้นวิเคราะห์กระบวนการ

มาร์ตินและคณะ (Martin and Others ,1988) ได้อธิบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบสืบสอ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบสืบสอ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูและนักเรียนร่วมมือกันหาวิธีการแก้ปัญหาตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นสำรวจและรวบรวมข้อมูลจริง
2. ขั้นตั้งปัญหาและตั้งสมมติฐาน
3. ขั้นทดสอบสมมติฐาน
4. ขั้นสรุปวิธีแก้ปัญหาหรือย้อนหลังไปดำเนินการใหม่

雅各布森และคณะ (Jacobsen and Others ,1989) ได้เสนอกระบวนการเรียนการสอนแบบสืบสอ ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเสนอปัญหา ครูพิจารณาเนื้อหาสาระแล้วระบุปัญหาที่จะสืบสอ
2. ขั้นตั้งสมมติฐาน ครูอาจเป็นผู้ตั้งสมมติฐานหรือใช้คำตามนาฬิกาให้นักเรียนตั้งสมมติฐาน
3. ขั้นรวบรวมข้อมูล ครูอาจให้นักเรียนรวมข้อมูลจากสื่อหรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ หรือทำการทดลองซึ่งทำได้ทั้งในและนอกชั้นเรียน หรืออาจทำการทดลองที่บ้านเพื่อร่วมรวมข้อมูล ซึ่งจะใช้เป็นหลักฐานตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล ครูนำการอภิปรายให้นักเรียนนำเสนอข้อมูลมาจัดกระทำในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อว่างในการตรวจสอบสมมติฐาน แล้วสรุปเป็นค่าตอบชี้ ที่เป็นสาระสำคัญของบทเรียน

จันทร์ เพ็ญ เขียวพาณิช (2527) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนของวิธีสอนแบบสืบสอบ ซึ่งครุจะต้องใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. สร้างสถานการณ์หรือปัญหาให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะสอนในรูปแบบต่าง ๆ นำไปสู่ประเด็นที่จะให้มีการอภิปราย การเรียนการสอนนานี้นี้ เรียกว่า ขั้นนำเสนอข้อมูล เนื่องจาก เป็นขั้นเตรียมนักเรียนให้พร้อมให้นักเรียนเกิดความสนใจ อย่างร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ตั้งคำถามเพื่อใบสู่การอภิปรายและการทดลอง เมื่อได้ประเด็นปัญหาสำหรับการอภิปรายแล้ว ครุจะต้องใช้เทคนิคการถาม ตามคำถามที่ต้องเนื่องและสัมพันธ์กันเพื่อให้ได้มีการอภิปรายหากาตตอบที่จะเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานและออกแบบการทดลอง

3. กระตุนให้นักเรียนถามคำถาม นอกจากรู้จะต้องกระตุนให้นักเรียนพยายามคิด และตอบคำถามแล้ว ครุยังต้องพยายามกระตุนให้นักเรียนเป็นผู้ถามคำถามด้วยหรือพยายามเชื่อมโยงค่าตอบของนักเรียนใบสู่คำถามใหม่ ซึ่งจะช่วยขยายแนวความคิด หรือขยายค่าตอบเดิมให้ชัดเจนขึ้น ให้มีการสืบส่องจนได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด

4. ในระหว่างที่นักเรียนศึกษาศึกษาหรือทำการทดลอง ครุควรสังเกตและคอยเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำแนวทางให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้เอง

5. ตั้งคำถามที่จะใช้ในการอภิปรายสรุปผลการทดลอง ในขั้นของการอภิปราย สรุปผล การทดลองครุจะต้องใช้ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง เป็นแนวทางในการตั้งคำถาม ข้อสรุปที่ได้จากการอภิปรายคือ ความรู้ที่นักเรียนได้สืบส่องด้วยตนเอง

6. ใช้เทคนิคการสอนอื่น ๆ เช่น การเสริมพลัง การเร้าความสนใจ เพื่อกระตุนให้นักเรียนสนใจยกสืบส่องหาความรู้ ก็เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ตั้งสมมติฐาน ออกแบบการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการทดลอง

สุวัฒน์ นิยมคำ (2531) ได้เสนอขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอดไว้ 5 ขั้นตอน

1. ขั้นสร้างสถานการณ์หรือปัญหา
2. ขั้นอภิรายเพื่อกำหนดแนวทางค่าตอบ ครูนำอภิรายเพื่อกำหนดแนวทางของปัญหา
3. ขั้นอภิรายเพื่อออกแบบการทดลอง ครูนำอภิรายเพื่อออกแบบการทดลอง
4. ขั้นดำเนินการทดลอง นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามที่ออกแบบไว้ บันทึกผลการทดลอง เพื่อทดสอบสมมติฐาน
5. ขั้นอภิรายเพื่อสรุปผลการทดลอง ครูนำการอภิรายเพื่อให้นักเรียนนาผลการทดลองมาอ้างเพื่อสรุป

จะเห็นได้ว่าจากการที่นักการศึกษาแต่ละท่าน ได้เสนอขั้นตอนการสอนแบบสืบสอดไว้สามารถที่จะสรุป ขั้นตอนการสอนแบบสืบสอดได้ดังนี้

1. ขั้นเสนอปัญหา
2. ขั้นกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาหรือค่าตอบ
3. ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล หรือ วิธีการแก้ปัญหา
4. ขั้นสรุปเป็นค่าตอบ

การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอดมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การปฏิบัติการทดลอง ซึ่ง เป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน การสอนปฏิบัติการทดลอง วิทยาศาสตร์นี้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอขั้นตอนการสอนปฏิบัติการไว้ เช่น

น้อมฤทธิ์ จงพญา สมใจ ฤทธิ์สนธิ และ พยอม ตั้มมี (2519) ได้เสนอขั้นตอนการสอนไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นนี้คือ การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน อธิบายถึงระเบียบที่ควรปฏิบัติการทดลอง ให้นักเรียนอ่านปฏิบัติการทดลองล่วงหน้า และการอธิบายให้นักเรียนรู้จักอุปกรณ์ชนิดต่างๆ
2. ขั้นปฏิบัติการ กิจกรรมในขั้นนี้ คือ การให้นักเรียนแยกย้ายไปตามกลุ่มที่จัดไว้แล้ว

ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่อยู่ในสมุดปฏิบัติการ ให้นักเรียนสังเกตการทดลองตามลำดับขั้น ครุจะค่อยๆ แล่นก้าวเรียนก้าวต่าง ๆ ให้ทำงานร่วมกันอย่างทั่วถึงและค่อยแนะนำซึ่งกันและกันต่าง ๆ

3. ขั้นสรุปและประเมินผล กิจกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วย ครุชักดามนักเรียนถึงผลที่ได้จากการปฏิบัติการ ครุและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงผลที่ได้จากการปฏิบัติการ ครุพยายามส่งเสริมให้นักเรียนเปรียบเทียบผลที่ได้ในก้าวตุ่มของตนเองและก้าวตุ่มของเพื่อน ๆ ว่า มีสาเหตุอะไรที่แตกต่างไป

สุวัฒน์ นิยมคำ (2536) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนปฏิบัติการทดลอง เป็น 3 ขั้น ดังนี้

1. ขั้โนภิประยក่อนการทดลอง (Pre-Lab Discussion Phase)
 - 1.1 ระบุปัญหาที่จะหาคำตอบ
 - 1.2 กำหนดแนวทางในการทดลอง
 - 1.3 แนะนำวัสดุอุปกรณ์และการใช้
 - 1.4 กำหนดตารางบันทึกข้อมูล
2. ขั้นกระบวนการทดลอง (Lab-Work Phase)
 - 2.1 นักศึกษาเข้าห้องทดลอง
 - 2.2 นักศึกษาทำการทดลอง
 - 2.3 ความคุ้มคุ้มและการทดลอง
 - 2.4 ตอบคำถามและให้คำแนะนำเพิ่มเติม
 - 2.5 ได้ข้อมูล
3. ขั้โนภิประยหลังการทดลอง (Post-Lab Discussion Phase)
 - 3.1 นักศึกษาจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.2 นักศึกษาเขียนกราฟ (ตัวจำเป็น)
 - 3.3 นักศึกษาตีความหมายข้อมูล สรุปผล
 - 3.4 นักศึกษาอภิปรายผลการทดลอง
 - 3.5 ให้ข้อมูลย้อนกลับ และ/หรือให้ความรู้เพิ่มเติม
 - 3.6 นักศึกษาเขียนรายงานผลการทดลอง

นอกจากนี้ โรเม่ (Romey, ปีํางในสุวรรณ์ นิยมค้า 2531 : 542-543) ยังได้แนะนำ
ขั้นตอนกิจกรรมที่ใช้ปฏิการทดลองเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ดังนี้

1. ตั้งปัญหา
2. ออกแบบการทดลองเพื่อแก้ปัญหา
3. ให้นักเรียนรวมรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา
4. ให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูล
5. ให้นักเรียนลงข้อสรุปบนพื้นฐานของข้อมูล
6. อธิบายเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้
7. ถ้ามีความจำเป็นที่จะให้ความรู้เพิ่มเติม ให้สามารถบรรยายได้
8. ให้ความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากหนังสือเรียน

ขั้นตอนการสอนปฏิบัติการทดลอง ซึ่งนักการศึกษาแต่ละท่านเสนอไว้หลายแบบ สรุปเป็น
ขั้นตอนได้ดังนี้

1. ขั้นระบุปัญหา
2. ขั้นออกแบบการทดลองเพื่อแก้ปัญหา
3. ขั้นปฏิบัติการทดลอง
4. ขั้นลงข้อสรุป

รูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนแบบสืบสอ

การจัดกิจกรรมการสอนแบบสืบสอ เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้กิจกรรมการปฏิบัติการ
ทดลองในการเรียนการสอน ซึ่งการปฏิบัติการทดลองมีรูปแบบที่สำคัญ คือ

1. การทดลองแบบสาเร็จรูป (Structured Laboratory)
2. การทดลองแบบไม่กำหนดแนวทาง (Unstructured Laboratory)

สเพียร์และโซลแมน (Spears and Zollman, 1977 : 34-35) ได้กล่าวเกี่ยวกับ
การจัดกิจกรรมปฏิบัติการทดลองแบบสาเร็จรูป และแบบไม่กำหนดแนวทาง สรุปได้ดังนี้

การทดลองแบบสาเร็จรูป (Structured Laboratory) เป็นรูปแบบที่เก่าแก่ ซึ่งใน

การทดลองแบบนี้จะมีค่าสั่งและวิธีบัญชีติการทดลองมาให้นักเรียน และเป็นการบัญชีติการทดลองเพื่อพิสูจน์หลักการในบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว

การทดลองแบบไม่กำหนดแนวทาง (Unstructured Laboratory) เป็นรูปแบบที่อยู่บนพื้นฐานของการสืบส่อง (Inquiry Model) ซึ่งเน้นให้นักเรียนได้ค้นและสืบส่องในหลักการที่กำลังวิเคราะห์วิจารณ์กันในห้องเรียน

นอกจากนี้ สเพียร์และโรลแมน ยังได้บรรยายเทียบขั้นตอนในการทำการทดลองทั้งสองแบบไว้ สรุปได้ดังนี้

การทดลองแบบสาวร์เจรูบ

1. กำหนดปัญหาให้ก่อนพบกันในชั้นเรียน
2. แนะนำหรือชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงเครื่องมือที่จะใช้
3. กำหนดวิธีบัญชีติการทดลองเพื่อแก้ปัญหา
4. ให้นักเรียนตอบค่าตอบแทนเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้
5. ให้นักเรียนลงความเห็นจากข้อมูลและให้อธิบายข้อความเห็น

การทดลองแบบไม่กำหนดแนวทาง

1. กำหนดปัญหาให้ก่อนพบกันในชั้นเรียน
2. แนะนำหรือชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงเครื่องมือที่จะใช้
3. ชักดามนักเรียนเพื่อหาทางแก้ปัญหา
4. ให้นักเรียนแสดงข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้

จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมบัญชีติการทดลองทั้งสองแบบ มีขั้นตอนสองขั้นตอนแรก ใหม่อนกันและขั้นตอนที่สาม เป็นขั้นตอนที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัด คือการทดลองแบบสาวร์เจรูบ จะกำหนดวิธีบัญชีติการทดลองมาให้นักเรียน ส่วนการทดลองแบบไม่กำหนดแนวทางจะไม่กำหนดวิธีบัญชีติการทดลองให้หรือจากกำหนดให้เลิกน้อย สำหรับขั้นตอนที่ สี่และห้าจะคล้าย ๆ กัน คือการให้นักเรียนสรุปและอธิบายข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

โยร์ (Yore, 1984) เสนอกระบวนการเรียนการสอนแบบสืบส่อง 2 แบบ ซึ่งมีลักษณะของกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. การเรียนแบบสืบส่อง โดยการอุปนัยอย่างมีโครงสร้าง (Structured

Inductive Inquiry) ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ขั้นตอน

1. ขั้นก่อนการทดลอง ครุตั้งปัญหาและเตรียมแนวทางการทดลองอุปกรณ์ การทดลองและการนำเสนอวิปารย เพื่อให้นักเรียนทักษะการทดลองตามแนวทางที่กำหนด
 2. ขั้นปฏิบัติการทดลอง นักเรียนใช้อุปกรณ์ในการปฏิบัติการทดลองบันทึกข้อมูล และจัดระทາข้อมูล ตามแนวทางที่ครุกานต์ โดยปฏิบัติเหมือนกันทั้งชั้นเรียน
 3. ขั้นหลังการทดลอง ครุนาการอวิปารย เพื่อให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อสังเกต ข้อสรุปและเสนอวิธีการประยุกต์ใช้ความรู้
2. การเรียนแบบสืบสอดกึ่งนิรนัย (Semi Deductive Inquiry) มี 3 ขั้นตอน

1. ขั้นก่อนการทดลอง ครุตั้งปัญหาและนำการอวิปารย เพื่อให้นักเรียนคิด สร้างสรรค์ เพื่อหาแนวทางการทดลองของอย่างอิสระ และให้นักเรียนคาดถึงผลที่จะเกิดขึ้นจาก การทดลองตามแนวทางนั้น ๆ
2. ขั้นปฏิบัติการทดลอง นักเรียนใช้อุปกรณ์ในการปฏิบัติการทดลองตามแนวทางที่กำหนดและตามที่อาจารย์กำหนดและความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่มีอยู่
3. ขั้นหลังการทดลอง ครุนาการอวิปารย เพื่อให้นักเรียนแลกเปลี่ยนผลการ วิเคราะห์ ข้อสรุปและการประยุกต์ใช้ความรู้

สุวัฒน์ นิยมค้า (2517 : 142-144) กล่าว เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการทดลองแบบ สามรูปและการทดลองแบบไม่กำหนดแนวทาง ไว้วดังนี้

1. การทดลองแบบสามรูป (Structured Laboratory) การทดลองแบบนี้ ครุ เป็นผู้กำหนดปัญหา บอกวิธีการแก้ปัญหา นักเรียนเพียงแต่ตามคำชี้แจงในคู่มือการทดลอง
2. การทดลองแบบไม่กำหนดแนวทาง (Unstructured Laboratory) การ ทดลองแบบนี้ นักเรียนเป็นผู้คนหาคำตอบโดยครุกำหนดปัญหาให้ เมื่อได้แนวทางการทดลองแล้ว จึงแยกย้ายกันทำการทดลอง แล้วผลที่ได้มาอวิปารยหน้าชั้น การทดลองแบบนี้ เป็นการส่งเสริม สมรรถภาพด้านความคิด ควรให้นักเรียนวางแผนการทดลองก่อนแล้วจึงลงมือทำการทดลองตาม แบบที่กำหนดไว้

เมื่อมองในแง่การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอดโดยใช้ขั้นบัญชีการทดลอง สุวัณ্ণ์ นิยมค้า ได้เสนอว่า ควรเริ่มต้นโดยใช้กิจกรรมสำเร็จรูป (Structured Activities) ก่อนแล้วจึงไปหากิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทาง (Unstructured Activities) ในภายหลังและกล่าวถึงลักษณะการจัดกิจกรรมทั้ง 2 แบบ ดังนี้

การจัดกิจกรรมแบบสำเร็จรูป

1. ครุภาระนัดปัญหา
2. เสนอแนะวิธีการรวบรวมข้อมูล
3. ให้นักเรียนรวมรวมข้อมูลตามวิธีการในข้อ 2
4. เมื่อได้ข้อมูลแล้วให้นักเรียนจัดทำตาราง
5. ตั้งคำถามที่ต้องการ แล้วให้นักเรียนตอบ
6. ให้นักเรียนสรุปความของปัญหาแล้วอภิปรายหน้าชั้น

การจัดกิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทาง

1. ครุตั้งปัญหาให้
2. ให้นักเรียนทึ้งขึ้นวางแผนและกำหนดวิธีการแก้ปัญหาเอง ดำเนินการเองจนได้ข้อสรุป
3. ครุค่อยแนะนำ แนะนำแนวทางด้วยการถามให้เกิดความคิดเห็นที่เป็นเพื่อเลี้ยง

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอด มีรูปแบบของการเรียนการสอนที่สำคัญ คือ การใช้กิจกรรมสำเร็จรูป (Structured Activities) และการจัดกิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทาง (Unstructured Activities) ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบไม่กำหนดแนวทาง เป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครุเป็นเพียงผู้แนะนำแนวทางเท่านั้น การแนะนำแนวทางของครุ คือระดับของการสืบสອนนั่นเอง

ชวับ (Swab, 1967 : 82) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการปฏิบัติการทดลอง (Laboratory) ว่ามี 3 ระดับ โดยแต่ละระดับจะแตกต่างกันที่ระดับของการเปิด (Level of Openness) หรือระดับของการสืบสອนนั่นเอง ดังนี้

ระดับที่ 1 เปิดเฉพาะค่าตอบ กิจกรรมการเรียนการสอนในระดับนี้ เป็นการให้ นักเรียนหาค่าตอบของปัญหาเอง โดยมีครุผู้สอนเป็นผู้บันอกปัญหา และ/หรือจุดประสงค์ของการศึกษา พร้อมทั้งอธิบายแนวทางและวิธีการศึกษาที่จะช่วยให้นักเรียนค้นพบความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ นักเรียนยังไม่ทราบ แต่ไม่บอกค่าตอบให้

ระดับที่ 2 เปิดค่าตอบและวิธีการศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอนในระดับนี้ เป็น การให้นักเรียนหาวิธีการศึกษา และค่าตอบของปัญหาเอง โดยมีครุผู้สอนเป็นผู้บันอกปัญหา และ/ หรือจุดประสงค์ของการศึกษาเท่านั้น แล้วให้นักเรียนคิดออกแบบวิธีการศึกษาเอง พร้อมทั้งให้ นักเรียนหาค่าตอบของปัญหาจากวิธีการศึกษาที่นักเรียนได้ออกแบบการทดลองไว้

ระดับที่ 3 เปิดค่าตอบ วิธีการศึกษา และปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนในระดับนี้ ครุผู้สอนจะไม่บอกทึ้งปัญหาและ/หรือจุดประสงค์ วิธีการศึกษา และค่าตอบแก่นักเรียน ครุผู้สอน เป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางให้นักเรียนเห็นถึงปัญหา แล้วให้นักเรียนตั้งปัญหาเองจากนั้นให้นักเรียน ออกแบบวิธีการศึกษา จากปัญหาที่ตั้งขึ้น พร้อมทั้งให้นักเรียนหาค่าตอบของปัญหาจากวิธีการศึกษา ที่นักเรียนได้ออกแบบไว้

โรเมีย (Romey, 1968 : 20) ได้กล่าวถึง การปฏิบัติการทดลองว่า "วิทยาศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่มีการทดลองเป็นพื้นฐาน (Laboratory Oriented Discipline) ตั้งนี้ หลักสูตร วิทยาศาสตร์ที่ศึกษา เป็นหลักสูตรที่มีการปฏิบัติการทดลองเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมการเรียนการ สอน (Laboratory Centered Curriculum) หากกว่าตัวหารือการบรรยายเป็นศูนย์กลาง (Text or Lectured Centered Curriculum)" และโรเมียยังได้กล่าวถึงระดับของการ สืบสอน สรุปได้ว่า "ระดับของการสืบสอนในการสอนนั้น ขึ้นอยู่กับบริบทของการอภิปรายซึ่ง จำกครุผู้สอนเป็นสำคัญ กล่าวคือ ผู้ครุผู้สอนให้คำชี้แนะ หรือบอกมากการสอนก็เป็นการสืบสอน น้อย ในทางตรงกันข้ามถ้าครุผู้สอนให้นักเรียนศึกษา สังเกต ทดลอง สรุปเองมาก การเรียนการสอน ก็จะ เป็นการสืบสอนมากที่สุด" และโรเมียได้เสนอถึงลักษณะของการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอนที่ได้ผล ดังต่อไปนี้

1. ครุสร้างสถานการณ์เพื่อเสนอปัญหา
2. นักเรียนออกแบบการทดลองเพื่อแก้ปัญหา
3. นักเรียนรวมข้อมูลที่ใช้ในการแก้ปัญหา

4. นักเรียน ศึกษา และตีความหมายข้อมูล
5. นักเรียนสร้างข้อสรุปเป็นหลักเกณฑ์ โดยอาศัยข้อมูลที่ได้เป็นพื้นฐาน
6. มีการจัดอภิปรายกลุ่ม เกี่ยวกับความหมาย หรืออภิปรายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน
7. ในการอภิปรายควรใช้ตราประโภต ซึ่งเป็นการขยายความคิดของนักเรียน

สมาคมนักเคมีอุตสาหกรรม (The Manufacturing Chemists' Association) ได้ระบุลักษณะของการปฏิบัติการทดลองแบบไม่กำหนดแนวทาง ซึ่งเรียกว่า การทดลองแบบปลายเปิด (Open - ended Experiment) ไว้สรุปได้ดังนี้

1. บทปฏิบัติการจะตามปัญหาทั่วไป ๆ ไม่ว่ากิจกรรมการปฏิบัติการทดลองจะมี
2. นักเรียนไม่ทราบค่าตอบของปัญหา ก่อนการทดลอง
3. นักเรียนต้องเข้าใจปัญหาอย่างดี รวมทั้งเหตุผลต่าง ๆ และวิธีที่เป็นไปได้ใน การแก้ปัญหา
4. นักเรียนทำ การสังเกตและสรุปผลเอง
5. รายงานผลการทดลอง เป็นรายงานที่เจียนนาอกรูดมุ่งหมายในการทดลอง ข้อมูล และข้อสรุป
6. ให้นักเรียนคิดตีความหมายสิ่งที่เข้าสังเกต
7. ข้อมูลอาจถูกพิจารณาได้ในหลายระดับตามความสามารถของนักเรียน
8. ค่าตอบจากการทดลอง อาจนำไปสู่ปัญหาใหม่
9. นักเรียนไม่อาจคาดหมายผลการทดลองล่วงหน้า
10. การทดลองอาจทำให้นักเรียนมองเห็นว่า ปัญหาหลายอย่างอาจมีจุดรวมอยู่กับ การทดลองเพียงอย่างเดียว และการทดลองนั้นควรได้รับการพิจารณาและถูกต้องอย่างมาก ด้าน
11. ครุยวางแผนให้นักเรียนสรุปหลักการ (Generalization) จากข้อมูลที่รวมรวมได้

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสืบสาน มีรูปแบบที่สำคัญคือ การจัดกิจกรรมสารเรื่องรูป และการจัดกิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทาง การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนทั้ง 2 แบบนี้ ครุยวางแผนแนวทางในการเรียนการสอนต่างกัน การจัดกิจกรรมสารเรื่องรูป

ครูมีการแนะนำแนวทางในการทำกิจกรรมมาก ทำให้การเรียนการสอนโดยการจัดกิจกรรมสาระจริงๆ เป็นการสอนที่มีระดับการสืบสอนน้อย ก่อให้เกิดความรู้ด้วยตนเองน้อย ในทางตรงกันข้าม การจัดกิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทาง ครูมีการชี้แนะแนวทางในการทำกิจกรรมน้อย ทำให้การเรียนการสอนโดยการจัดกิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทาง เป็นการสอนแบบสืบส่องที่มีระดับการสืบสอนมากขึ้น ศึกษา นักเรียนมีโอกาสได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้นใน การเรียน

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมปฏิบัติการทดลองวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนต่าง ๆ ของประเทศไทยจัดว่า เป็นกิจกรรมการทดลองแบบสาระจริง โดยกำหนดวิธีปฏิบัติการทดลองมาให้นักเรียนซึ่งใช้หลักสูตรของสถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จิตวิทยาที่สนับสนุนการสอนแบบสืบส่อง

วีรบุรพ วิเชียรราช (2514 : 55-60) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาที่สนับสนุนการเรียนการสอนแบบสืบส่องว่า

การสอนแบบสืบสานสอนส่วน มีรากฐานมาจากทฤษฎีของ เพียเจท (Jean Jacques Piaget) นักการศึกษาชาวสวีเดน ซึ่งกล่าวถึงพัฒนาการทางสมองของมนุษย์ว่า ความคิดของคนนั้นประกอบด้วยโครงสร้าง 2 ประการ คือ

1. Assimilative Structure ได้แก่ การเร้าให้นักเรียนนำความรู้ที่มีอยู่เดิม มาใช้ในการเรียนเพื่อแก้ปัญหา นักเรียนจะเรียนรู้โดยใช้ความรู้เดิมเป็นแนวทางในการคิด
2. Accommodative Structure คือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงขยายโครงสร้างเดิม เพื่อจะรับความรู้ใหม่และนำมาสัมพันธ์กับโครงสร้างเดิม ถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงโครงสร้างเดิม ก็ไม่สามารถปรับความรู้ใหม่ได้

ยงสุข รัศมิมาศ (2514 : 48-56) กล่าวถึงจิตวิทยาที่สนับสนุนการเรียนการสอนแบบสืบส่องว่า

1. การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น (Active Involvement) มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนี้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับผ่านการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นจะมีผลลัพธ์ที่ดีกว่า การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับผ่านการเรียนรู้ที่ไม่มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น

2. การเรียนรู้จะเกิดได้ตีเมื่อสภาวะ (Situation) มีการกระตุ้นเตือนที่ไม่ต้องบังคับหรือข่มขู่ และจะช่วยให้เกิดความสำเร็จได้มากกว่าการล้มเหลว
3. วิธีสอนให้คนรู้จักคิดและเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ดี ก็คือ การเปิดโอกาสให้บุคคลนั้นได้ใช้ความคิด โดยให้เข้าเพชิญกับสิ่งที่ต้องคิดและสิ่งที่กระตุ้นทางหัวนความคิดด้วยตนเอง

นอกจากนี้ สุวัฒน์ นิยมคำ (2517 : 115) ยังได้กล่าวถึงจิตวิทยาที่สนับสนุนการสอนแบบสืบสอดว่า

1. ในการเรียนวิทยาศาสตร์นั้น นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด倘若เมื่อนักเรียนได้เกี่ยวข้องอย่างมีชีวิตชีวา กับการค้นหาความรู้นั้น ๆ โดยตรง หากกว่าการที่จะบอกเล่าให้ นักเรียนฟัง
2. การเรียนรู้จะเกิดได้ดีที่สุด เมื่อสถานการณ์แวดล้อมยั่วยุให้นักเรียนอยากรู้เรียน ไม่ใช่เป็นการบีบบังคับ และครูต้องจัดกิจกรรมซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการค้นคว้ามากกว่า ที่จะให้นักเรียนเกิดความล้มเหลว
3. วิธีการสอนของครู จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้โอกาสสนับสนุนการเรียนได้ใช้ความคิดของเขามากที่สุด

บทบาทของครูในการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอด

ชุคแมน (Suchman, 1966 : 24) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครูในการสอนแบบสืบสอดว่า บทบาทของครูที่สอนแบบสืบสอด แตกต่างไปจากครูที่สอนตามปกติ ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยาและครูควรมีบทบาทดังนี้

1. เร้าและท้าทายให้นักเรียนคิด
2. ให้อิสระภาพในการทดลอง การซักถามและการอภิปราย
3. หาสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนการสืบสอด
4. ช่วยวิเคราะห์ความยุ่งยากที่นักเรียนไม่สามารถทำได้
5. ให้ความรู้เพิ่มเติมเมื่อนักเรียนต้องการ

แมสเซียลัส (Massialas , 1967) กล่าวถึงบทบาทสำคัญของครู ในการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอ สรุปได้ดังนี้

1. ครูต้องวางแผนอย่างดีในการเตรียมหัวข้อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า รวมทั้งวางแผนจัดเตรียมอุปกรณ์ เวลาและสถานที่ด้วย
2. ครูต้องจัดเตรียมอุปกรณ์และกิจกรรมในลักษณะที่เป็นสนับสนุนwor'd ให้นักเรียนกระโดดเข้าสู่การสืบสอ
3. ครูต้องกระตุ้นและท้าทายอย่างต่อเนื่อง ให้นักเรียนค้นคว้า และทดสอบแนวทางใหม่ ๆ ที่นักเรียนคิดขึ้น
4. คำตามที่ควรถามคือ คำตามเพื่อให้นักเรียนนาหลักฐานมาสนับสนุนหรือป้องกันแนวคิดของตนเอง
5. คำตามอีกประเวทหนึ่งที่ครูควรถาม คือ คำตามที่ให้นักเรียนพากความกระจากระบุในแนวทางใหม่ของตนเอง
6. ในระหว่างช่วงเวลาที่นักเรียนคิดหารวิธีแก้ปัญหาไม่ได้ ครูอาจช่วยโดยการถามなぜเพื่อให้นักเรียนนาแนวทางต่าง ๆ หลาย ๆ แนวทาง
7. ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนกราทาวิธีการต่าง ๆ ตามแนวคิดของนักเรียนเองและกระตุ้นให้นักเรียนเห็นว่าเป็นกิจกรรมสำคัญของการศึกษา
8. ในการควบคุมชั้นเรียนครูต้องให้โอกาสสนับสนุนนักเรียนมีส่วนร่วมในการค้นหาแนวทางใหม่ ๆ หากความสัมพันธ์ใหม่ ๆ ของสิ่งต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

ชันเดล์และโตรบริดจ์ (Sund and Trowbridge, 1973) ได้อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของครูและนักเรียนในการเรียนการสอนแบบสืบสอ ดังนี้

การสืบสออาจแบ่งได้เป็น 2 แนวทางซึ่งขึ้นอยู่กับ บทบาทของครูและนักเรียน ได้แก่ การสืบสอแบบมีการแนะนำ (Guided Inquiry) และการสืบสอแบบอิสระ (Free Inquiry) ในการสืบสอแบบมีการแนะนำครูมีบทบาทมากในการดำเนินกิจกรรมและการสืบสอ ในการสืบสอแบบมีการแนะนำครูมีบทบาทมากในการดำเนินกิจกรรม และในการสืบสอแบบอิสระ นักเรียนมีบทบาทมากที่สุดในการดำเนินกิจกรรม

ออร์ลิชและคณะ (Orlich and Others, 1985) ได้อธิบายบทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบสืบส่อน 2 แนวทาง ดังต่อไปนี้

ถ้าจะแยกแนวทางในการเรียนการสอนแบบสืบส่อนเป็นแบบที่ต่างกัน 2 แนวทาง คือ การเรียนการสอนแบบสืบส่อนที่ครูกำหนดแนวทางการสอนกับแนวทางการเรียนการสอนแบบสืบส่อนที่ครูไม่ได้กำหนดแนวทางในการสอน การเรียนการสอนแบบสืบส่อนทั้ง 2 แนวทาง ครูและนักเรียนมีบทบาทต่างกัน

ในการจัดการเรียนการสอนแบบสืบส่อนที่ครูกำหนดแนวทางการสอน ครูต้องวางแผนและเตรียมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่สืบส่อน ให้นักเรียนกระทำการสังเกต จัดกระทำ และใช้ห้างอิงเบนคาดอบ ครูมีบทบาทในการนำให้นักเรียนดำเนินการสืบส่องตามแนวทางโดยครูใช้คำตามน้ำ จัดเตรียมอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ตามแนวทางนั้น ๆ ให้ และครูควรกระตุ้นให้นักเรียนในขั้นเมื่อส่วนร่วมในการดำเนินการสืบส่องและสรุปเป็นหลักการ

ในการจัดการเรียนการสอนแบบสืบส่อนที่ครูไม่ได้กำหนดแนวทางในการสอน ครูมีบทบาทน้อยกว่าแบบแรก เมื่อครูเสนอปัญหาแล้ว เปิดโอกาสให้นักเรียนหาแนวทาง และดำเนินการสืบส่องวิธีต่าง ๆ เอง แต่ครูต้องคอยตรวจสอบความถูกต้องในการอ้างอิงหรืออ้างเหตุผลของนักเรียน ถ้านักเรียนอ้างเหตุผลผิด ครูต้องชี้ให้นักเรียนเห็นจุดที่นักเรียนผิดหลักเหตุผล ถ้านักเรียนไม่ได้อ้างเหตุผล ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนอ้าง เพื่อยืนยันและครูควรกระตุ้นให้นักเรียนในขั้นได้แลกเปลี่ยนข้อสรุปกันโดยให้แสดงการอ้างอิงให้เพื่อน ๆ รับรู้ด้วย

สุวัฒน์ นิยมค้า (2517 : 127) ได้เสนอแนะบทบาทของครูในการสอนแบบสืบส่อน ว่า ครูคือผู้แนะนำแนวทางคดิอย่างเหลือนักเรียนและสร้างสถานการณ์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ขณะนี้ครูจึงมีหน้าที่ 3 ประการ คือ

1. ป้อนความแก้เด็กเพื่อนำไปสู่การค้นคว้า ครูต้องรู้จักป้อนความ รู้ว่าจะตามอะไร เด็กซึ่งจะเกิดความคิด ความจำ หรือความเข้าใจ และควรตอบคำถามเด็กเป็นบางครั้ง
2. เมื่อได้ปัญหาแล้ว ให้นักเรียนทั้งชั้นอภิปรายวางแผนแก้ปัญหา หรือกำหนดวิธีการแก้ปัญหาเอง เมื่อตกลงได้จึงลงมือปฏิบัติการ
3. ถ้าปัญหายากเกินไป นักเรียนไม่สามารถวางแผนแก้ปัญหาหรือกำหนดวิธีการแก้ปัญหาได้ ครูกับนักเรียนอาจร่วมกันแก้ปัญหาต่อไป

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2530) ได้กล่าวถึงบทบาทการสอนของครูในการสอนแบบ
สืบสอปไว้ดังนี้

1. เป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนคิด (Catalyst) โดยกำหนดปัญหา แล้วให้นักเรียนวางแผนหากา叱าตอบเอง หรือกระตุ้นให้นักเรียนหากา叱าและวางแผนหากา叱าตอบเอง
2. เป็นผู้ท้าทาย (Reinforcer) โดยการให้รางวัลกล่าวชม เพื่อให้กำลังใจและเพื่อเกิดพฤติกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
3. เป็นผู้ท้าทายมูลบ้อนกลับ (Feedback Action) โดยการบอกชื่อตี ข้อบกพร่อง แก่นักเรียน
4. เป็นผู้แนะนำและกำกับ (Guide and Director) เป็นผู้แนะนำเพื่อให้เกิดความคิด และกำกับควบคุมมิให้ออกนอกลู่ทาง
5. เป็นผู้จัดระเบียบ (Organizer) เป็นผู้จัดบรรยายภาษาและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์และสื่อการสอนแก่นักเรียน

นอกจากนี้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ให้ข้อแนะนำสำหรับครูที่จะดำเนินการสอนแบบสืบสอปสรุปได้ว่า

1. ควรมีการเตรียมล่วงหน้าในด้านเนื้อหา อุปกรณ์ และความคิด
2. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตลอดเวลาโดยกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิด ทำการทดลอง และร่วมอภิปรายทุกคน
3. ควรเลือกใช้ค่าถูกที่มีความยากง่ายให้พอเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และเมื่อนักเรียนตามค่าถูกอย่างอ กากาตอบทันที ควรให้ค่าแนะนำที่จะช่วยให้นักเรียนหากา叱าตอบเองได้
4. อย่าให้นักเรียนสรุปแนวความคิดหรือหลักเกณฑ์เร็วเกินไป น าเมื่อยังมีข้อมูลไม่เพียงพอและแน่นอนที่จะเชื่อถือได้ ครูควรแนะนำให้นักเรียนได้ทำการทดลองซ้ำอีกจนได้ผล การทดลองที่ให้ความมั่นใจได้เพียงพอจึงค่อยสรุปผล

สรุปได้ว่า ในการเตรียมการสอนครูมีบทบาทในการเตรียมการทั้งด้านเนื้อหา กระบวนการ และอุปกรณ์ ส่วนในการจัดการเรียนการสอน ครูและนักเรียนมีบทบาทในการ

เรียนการสอนแบบสืบสอ 2 แนวทาง คือ

1. การสอนแบบสืบสอที่ครุภานดแนวทางการสอน
2. การสอนแบบสืบสอที่ครุไม่ภานดแนวทางของการสอน

การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอ เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้เด็กพัฒนาความจริง เหตุผล กดุเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง การเรียนรู้นี้เกิดจากการเสาะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ให้เอง ครุต้องพยายามให้นักเรียนใช้ความสังเกต แล้วตั้งปัญหาขึ้น เมื่อได้ปัญหาแล้วจึงดำเนินการ แก้ปัญหาระดับการตั้งสมมติฐาน จากนั้นหาทางพิสูจน์สมมติฐาน ในการสอนครุต้องคำนึงถึงสิ่ง ต่อไปนี้

1. ครุไม่มีหน้าที่บรรยายหรือแก้ปัญหาให้นักเรียนทั้งหมด
2. ครุเป็นเพียงผู้แนะนำแนวทางและให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาให้นักเรียน
3. กระบวนการสืบสอประกอบด้วยขั้นต่าง ๆ ดังนี้ ตั้งปัญหา ตั้งสมมติฐาน พิสูจน์สมมติฐาน สรุปและนâาผลสรุปมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับปัญหาใหม่ต่อไป ดังนั้นทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์จะต้องถูกนำไปใช้ตลอดเวลา
4. เครื่องมือดำเนินการทั้งหมด คือ คำอ่าน
5. การใช้คำอ่านที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนแบบสืบสอประสบผลสำเร็จ

นอกจากนี้ครุจะต้องพยายามจัดสภาพห้องเรียนให้เป็นแบบสืบสอ ซึ่ง แมสเซียลัส และโคξ (Massialas and Cox, 1968) ได้ศึกษาถึงคุณสมบัติของห้องเรียนที่เป็นการเรียน แบบสืบสอว่าควรจะมีลักษณะดังนี้

1. ห้องเรียนต้องเป็นประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น อย่างเต็มที่
2. ปัญหาที่นำมาอภิปรายนำเสนอสนใจที่จะขับคิดและสามารถตัดสินได้ บทบาทของครุ เป็นเพียงผู้ที่คอยกระตุนให้การเรียนดำเนินไปเท่านั้น
3. ทุกคนในห้องเรียนต้องให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

แม้ว่าการเรียนการสอนภูมิปัญธิการทดลองวิทยาศาสตร์ นักเรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการทดลอง เพื่อค้นพบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ด้วยตนเองตาม แต่ในขณะที่นักเรียนลงมือปฏิบัติการทดลอง ครุภัยยังมีบทบาทสำคัญ ดังที่ hoff (Hoff, 1950 : 173-175) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับบทบาทการสอนภูมิปัญธิการทดลอง ว่า "ครุภาน้ำที่เป็นผู้ค่อยดูแลช่วยเหลือนักเรียน เมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ โดยครุภูมิที่ห้องที่นักเรียนทำการทดลองตลอดเวลาและควรยืนอยู่ในตำแหน่งที่ทุกคนสามารถมองเห็นนักเรียนทุกคนได้ทั่วถึง"

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2521) ได้ให้ข้อแนะนำเกี่ยวกับบทบาทของครุภัยในการสอนภูมิปัญธิการทดลอง โดยวิธีการสอน สุ่บได้ดังนี้

1. มีการเตรียมการล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความมั่นใจในเนื้อหาของบทเรียนเรื่องนี้โดยปฏิบัติตั้งนี้

1.1 ทำการทดลองก่อนที่จะเข้าไปสอนในชั้นเพื่อศึกษาผลการทดลองหรือปัญหาที่จะเกิดขึ้น

1.2 สำรวจสภาพและปริมาณของอุปกรณ์และสารเคมีที่จะนำมาใช้สำหรับการทดลอง

1.3 จัดเตรียมอุปกรณ์และสารเคมีที่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้การให้ในการทดลอง

1.4 วางแผนการใช้คำอุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะนักเรียนนำไปสู่ข้อสรุปโดยไม่ใช้เวลานานเกินไป

2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา โดยปฏิบัติตั้งนี้

2.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนแก้ปัญหา และตอบคำถามต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2.2 กระตุ้นให้นักเรียนทำการทดลองด้วยตนเอง

2.3 กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย

2.4 ใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ เช่น การนาเข้าสู่บทเรียน การใช้คำอุปทานตลอดจนการเสริมพลังมาใช้ให้เป็นประโยชน์

3. ครุภาระเลือกใช้คำอุปทานที่มีความยากง่ายพอเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

4. เมื่อนักเรียนถามคำอุปทานอย่างออกค่าตอบทันที ควรให้คำแนะนำที่จะช่วยให้นักเรียนหาคำตอบได้เอง

5. ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่าครูไม่ใช้ผู้รอบรู้ปัญหาทุกอย่าง แต่ครูและนักเรียนควรจะได้ค้นหาคำตอบร่วมกัน
6. ครูควรพยายามให้นักเรียนสรุปความคิดเห็นหรือสรุปผลการทดลองอย่างมีเหตุผลได้ด้วยตนเอง
7. ครูควรแนะนำให้นักเรียนให้ทำการทดลองซ้ำอีกจนได้ผลการทดลองที่ได้ความมั่นใจได้เพียงพอ จึงสรุปผลการทดลอง
8. ครูควรใช้วิธีสอนแบบอื่น ๆ ช่วยเสริมการสอนแบบสืบสูบที่เหมาะสม เช่น การสาธิต การใช้คำอธิบาย เป็นต้น

นอกจากนี้ ประวิตร ภูศิลป์ (2524 : 5-6) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการสอน เนื้อหาที่มีกิจกรรมบูรณาการทดลองร่วมมือ 3 ตอน ดัง

ตอนที่ 1 การอภิปรายก่อนการทดลอง (Pre-Lab Discussion)

ครูจะต้องเตรียมความต่าง ๆ และใช้ความพยายามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น คิด สงสัย ตลอดจนให้ความแนะนำต่าง ๆ ในการทดลองแก่นักเรียน

ตอนที่ 2 การให้นักเรียนบูรณาการทดลอง (Experiment Period)

ครูจะต้องคอยให้ความแนะนำต่าง ๆ อธิบาย ให้เข้าใจ ดูแล ประเมิน สนับสนุนและเป็นที่ปรึกษาอยู่ด้วยตลอดเวลาที่ทำการทดลอง ไม่รบกวนให้นักเรียนบูรณาการทดลองตามลำพัง

ตอนที่ 3 การอภิปรายหลังการทดลอง (Post-Lab Discussion)

ครูจะต้องเตรียมความต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ข้อมูลหรือผลการทดลองที่รวบรวมได้ สรุปเป็นกันๆ ทฤษฎี หรือหลักการต่าง ๆ รวมทั้งอภิปรายข้อผิดพลาดของการทดลองที่อาจเป็นไปได้ด้วย

วีระชาติ สวนไพรินทร์ (2531) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการสอนด้วยวิธีบูรณาการทดลองให้ได้ผลดีตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนี้

1. ครูเตรียมแผนงานการทดลองด้วยความระมัดระวัง
2. นักเรียนต้องรู้ถึงจุดมุ่งหมายของการทดลองแต่ละครั้ง เสมอ
3. กำหนดระยะเวลาการทดลองได้ มากเส้นอันจะทำให้การทดลองมี

ประสบการณ์ในเรื่องนี้มายังตี

4. ต้องเป็นการทดลองที่เร่งเร้าให้นักเรียนเกิดความคิดและความประหลาดใจจนถึงขั้นนำไปสู่การแก้ปัญหา
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำ การทดลองทั่วไป เอง ให้มากที่สุด
6. บลสอยให้นักเรียนคิดและทำกิจกรรมอย่างอิสระ
7. ครูต้องเน้นให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการสังเกตอยู่เสมอ
8. ต้องฝึกให้นักเรียนรู้จักจดบันทึกและสรุปผลการทดลองได้อย่างถูกต้อง
9. ให้มีการทดลองเบรียบเที่ยนการทดลองอยู่เสมอ
10. ใช้อุปกรณ์การทดลองแบบง่าย ๆ

บทบาทของนักเรียนในการเรียนแบบสืบสอบ

ภพ เลาหไฟมูลย์ (2534 : 126-127) ได้กล่าวถึงบทบาทของนักเรียนในการเรียนการสอนแบบสืบสอบ สรุปได้ว่า บทบาทของผู้เรียน ต้องเป็นผู้สืบเสาะหาความรู้ทั่วไป ของ เนื้อหาความคิดเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่พบได้เป็นธรรมชาติ หลักการต่าง ๆ เป็นผู้ตอบคำถามโดยกำหนดบทบาทของนักเรียนในการเรียน ดังนี้

1. นักเรียนควรทำการศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารก่อนที่จะเริ่มต้นทำกิจกรรม
2. นักเรียนสังเกตและรายงานข้อมูลที่ได้จากการสังเกต
3. นักเรียนร่วมกันตั้งสมมติฐาน
4. นักเรียนร่วมกันหาแนวทางการทดลองและวิธีการทดสอบสมมติฐาน
5. นักเรียนรายงานผลการค้นคว้า
6. นักเรียนช่วยกันขยายความรู้เพิ่มเติม หรือรับรุ่งความรู้ที่ได้

ข้อดีของการสอนแบบสืบสอบ

การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ เน้นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ การค้นพบ และความเข้าใจในหลักการและใจความสำคัญ ๆ (Main Theme) ของวิทยาศาสตร์ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้กิว่าและจะจากได้นานกว่าวิธีการสอนแบบเก่าที่เน้นให้ขาดจำ รายละเอียดข้อเท็จจริง ต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกัน คารินและซันด์ (Carin and Sund, 1975) ได้อธิบายถึงผลดี

ของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอน สรุปได้ว่า กระบวนการสืบสอนเป็นกระบวนการที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญา จึงช่วยเพิ่มศักยภาพทางสติปัญญาและทำให้นักเรียนมีมนต์เสน่ห์เยี่ยวกับตนเองดีขึ้น ทำให้มีความคาดหวังในตนเองในทางที่ดี จึงมีโอกาสพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มาก ในกระบวนการเรียนการสอนแบบสืบสอนนักเรียนต้องมีส่วนร่วมในการทำงานของตนเอง จึงใช้เวลามากในการเรียนทำให้เกิดกระบวนการซึ่งกันและปรับโครงสร้างความรู้ได้มากขึ้น

ฮอกกินส์และเพีย (Hawkins and Pea, 1987 " 291-307) ได้อธิบายถึงผลดีของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอน สรุปได้ว่า ในการจัดการศึกษาวิทยาศาสตร์ที่ผู้เรียนมีการทำงานทางวิทยาศาสตร์ โดยได้สืบสอนในรูปแบบต่าง ๆ จะช่วยพัฒนาความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์รวมทั้งพัฒนาความสามารถในการคิดและใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ด้วย

น้อมถอด จงพญา และคณะ (2519 : 60) ได้เขียนถึงข้อดีของวิธีสอนแบบสืบสอน สรุปได้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้ใช้ความคิดมากกว่าความจำ
2. ช่วยสร้างสรรค์ความเป็นประชาธิรัฐฯให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน
3. ส่งเสริมเจตคติทางวิทยาศาสตร์ให้เพิ่มขึ้นมากขึ้น
4. ส่งเสริมการค้นคว้าหาความรู้ เพราะบางเรื่องต้องให้นักเรียนไปศึกษาเพิ่มเติม
5. ช่วยสร้างเสริมให้นักเรียนมีทักษะต่อกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

นอกจากนี้ กพ เลาหะพญาย (2534 : 127) ได้กล่าวถึงข้อดีของการสอนแบบสืบสอน สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีโอกาสได้พัฒนาความคิดอย่างเต็มที่ ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จึงมีความอยากรู้อยู่ตลอดเวลา
2. นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกความคิดและฝึกการกระทำ ทำให้ได้เรียนรู้วิธีจัดระบบความคิด และวิธีเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ความรู้คงทนและถ่ายทอดการเรียนรู้ได้ก้าวๆ ก้าว ทำให้สามารถจดจำได้นานและนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ด้วย

3. นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน
4. นักเรียนสามารถเรียนรู้ตามต้องการ หลากหลายทางวิชาศาสตร์ได้เร็วขึ้น
5. นักเรียนจะเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

ข้อดีของการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ จากการที่นักการศึกษาพยายามให้อธิบายไว้สรุปได้ดังนี้

1. เป็นการเรียนที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญา คือ เน้นให้นักเรียนใช้ความคิดมากกว่าความจำ
2. เป็นการส่งเสริมประชาธิรัฐ เพาะนักเรียนให้มีโอกาสทางงานร่วมกัน คิดค้นหาคำตอบที่ถูกต้องร่วมกัน
3. นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน
4. นักเรียนสามารถเบรี่ยบเทียบสถานการณ์หนึ่งกับอีกสถานการณ์หนึ่งได้ คือสามารถถ่ายทอดการเรียนรู้ให้สามารถนำไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

การสอนแบบสืบสอบศึกษาวิธีสอนแบบเก่าตรงที่ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ใน การเรียนรู้และได้ประสบการณ์ที่มีความหมายมากกว่าการสอนแบบเก่า แม้ว่าจะต้องใช้เวลาในการสอนมากกว่า แต่ผลที่นักเรียนได้รับนั้นมีค่ามาก และทักษะในการเรียนรู้เกี่ยวกับการสืบสอบ จะคงอยู่โดยไม่ลืมไปง่าย ๆ เพราะการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ สอนให้นักเรียนรู้จัก การเรียนรู้และการค้นพบด้วยตนเอง ดังที่ นิพนธ์ จิตต์ภักดี (2529) ได้สรุปข้อแตกต่างของ การสอนวิทยาศาสตร์แบบดั้งเดิมและการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ ดังในตาราง

การสอนวิทยาศาสตร์แบบดั้งเดิม

การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ

1. เนื้อที่ผลิต (Products) ของ

การค้นคว้าหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ
เช่น ทฤษฎี กฎเกณฑ์ ตลอดจน
คำนิยมต่าง ๆ

2. ครุภัณฑ์ ของทางวิทยาศาสตร์

3. นักเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน
การสอนน้อยมาก เรียนตามคำสอนของ
ครุ ขาดทักษะในการแก้ปัญหา

1. เนื้อที่กระบวนการ (Processes)

ของการค้นคว้าความรู้โดยวิธี
การทางวิทยาศาสตร์

2. นักเรียน เป็นผู้ดำเนินการ

การเรียนการสอน

3. นักเรียน ได้เรียนรู้โดยการกระทำ
ได้แก่ปัญหา เอง มีทักษะในการใช้
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์แก้
ปัญหามาก

ข้อจำกัดของการสอนแบบสืบสอบ

การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบนокจากจะมีผลต่อการเรียนการสอนแล้ว
การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบยังมีข้อจำกัดที่ทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลดี

พดุงยศ ดวงมาลา (2528 : 69) กล่าวถึงข้อจำกัดของการสอนแบบสืบสอบมีดังนี้

1. การเรียนการสอนจะไปได้ช้า ได้เนื้อหาน้อย

2. ใช้เวลาในการฝึกนักเรียนให้สืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง

3. ครุยังขาดแคลนความรู้ในการฝึกตั้งค่าตาม

4. ครุยังขาดแคลนค้นคว้าความรู้ เพราะการสอนแบบนี้ครั้งต่อๆ ต้องมีความรู้กว้างๆ ทาง

นอกจากนี้ ภพ เลานาพูลย์ (2534 : 127) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดของการสอนแบบ
สืบสอบไว้ดังนี้

1. ใช้เวลาในการสอนมากในการสอนแต่ละครั้ง

2. สถานการณ์ที่ครุสร้างขึ้นไม่ทำให้น่าสนใจ ใจกลางสังคมโลกใจ จะทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและถ้าครุไม่เข้าใจบทหน้าที่ในการสอนวิธีนี้ มุ่งความคุณพุตติกรรมของนักเรียนมากเกินไปจะทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้สืบเสาะหาความรู้ด้วยตัวเอง

3. นักเรียนที่มีระดับปัญญาต่ำ และเนื้อหาวิชาที่ค่อนข้างยาก นักเรียนอาจจะไม่สามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองได้

4. นักเรียนบางคนที่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่พอ ทำให้ขาดแรงจูงใจที่จะศึกษาปัญหาและนักเรียนที่ต้องการแรงกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมาก ๆ อาจจะพอดูบค่าตามได้ แต่นักเรียนจะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนด้วยวิธีนี้เท่าที่ควร

5. ถ้าใช้การสอนแบบนี้อยู่เสมออาจทำให้ความสนใจของนักเรียนในการศึกษาคันคล้ำลดลง

ข้อจำกัดการเรียนวิทยาศาสตร์จากการสอนแบบสืบสອบ จากการที่นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้สรุปได้ดังนี้

1. การเรียนการสอนจะได้เนื้อหาน้อย และใช้เวลา many
 2. ไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ และเนื้อหาวิชาที่ค่อนข้างยาก
 3. ไม่เหมาะสมกับโรงเรียนที่ยังไม่พร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน และขาดห้องสมุด
- เพราะครุและนักเรียนขาดแหล่งศึกษาความรู้

ประโยชน์ของการสอนแบบสืบสອบ

ชุคแมน (Suchman, 1962 : 110-113) ใช้ยืนยันประโยชน์ของการสอนแบบสืบสອบ ไว้ว่า

1. การสอนแบบสืบสອบจะก่อให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการสอนโดยที่ครุเป็นผู้บอกให้ทั้งหมด หรือมากกว่าที่นักเรียนเรียนรู้จากตารางป่างเดียว ผู้ที่ได้รับการสอนแบบสืบสອบจะมีอิสระในการดูดซึม (Assimilation) ประสบการณ์ต่าง ๆ เอาไว้ นักเรียนมีอิสระที่จะติดตามค้นคว้าหาความรู้และทำความเข้าใจได้ตามต้องการ ตามความอยากรู้อย่างเห็น อันหมายความว่าจะมีระดับความรู้พื้นฐาน

2. การสอนแบบสืบสอดนั้น เป็นการสอนที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทันหาความรู้ได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนจะรู้สึกสนุกสนาน สามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างอิสระ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้มีพัฒนาการด้านความคิด มีความรู้มากขึ้น และมีพัฒนาการในด้านการสร้างความคิด รวมยอดเยี่ยมด้วย

3. ความคิดรวบยอดที่นักเรียนได้จากการเรียนการสอนแบบสืบสอดน่าจะมีความหมายและมีคุณค่าสําหรับนักเรียนมากกว่าความคิดรวบยอดที่มีคนอธิบายให้ฟัง เพราะนักเรียนจะเป็นผู้ค้นพบความคิดรวบยอดต่าง ๆ ด้วยตนเองจากข้อมูล และเชื่อว่าความคิดรวบยอดที่เกิดขึ้นโดยใช้วิธีการ เช่นนี้จะฝังแน่และเป็นประโยชน์กับนักเรียนไปได้นาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เม耶อร์ (Meyer, 1969) ได้ทำการทดลองสอนนักศึกษาด้วยวิธีสืบสอด โดยการเชิญชวนให้คิด (Invitation to Enquiry) กับวิธีสอนแบบสืบสอดธรรมชาติ (Simple Enquiry) ภายหลังการสอนปรากฏว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีสืบสอดโดยการเชิญชวนให้คิดและกลุ่มที่สอนด้วยวิธีสืบสอดแบบธรรมชาติ ได้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในวิชาชีววิทยา และคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

โอลารีโนย (Olarinoye, 1974) ทำการทดลองสอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลของการสอน 3 แบบ คือ การสอนแบบสืบสอดชนิดให้คำแนะนำ (Guided Inquiry) การสอนแบบสืบสอดโดยวิธีสืบสอดด้วยตนเอง (Inquiry Role Approach) และการสอนแบบบรรยาย (Traditional Method) ในวิชาพิสิกส์ทั่วไป โดยกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบบรรยาย กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนแบบสืบสอดชนิดให้คำแนะนำ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนแบบสืบสอดด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยทำการสอนด้วยตนเองทั้ง 3 กลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

คอสัน (Dawson, 1975) ทำการศึกษาเบรี่ยนเพื่อบน ผลการสอนแบบบัญชีติดตาม วิทยาศาสตร์ 2 แบบ โดยแบบแรกนักเรียนจะได้รับคำแนะนำอย่างรายละเอียดวิธีทำบัญชีติดตาม ทดลองให้ทั้งหมด แบบที่สองครูจะสอนว่าจะแก้ปัญหาอย่างไรและช่วยออกแบบการทดลองให้ระหว่างการสอนมีการสังเกตพฤติกรรมการสอน โดยใช้เครื่องมือบันทึกพฤติกรรมในชั้นเรียน วิทยาศาสตร์อย่างมีระบบ (The Science Classroom Assessment System) ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างในด้านการคิดวิเคราะห์และความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่เรียน 2 วิธีต่างกันนี้ นอกจากนี้ยังไม่บรรยายความแตกต่างในด้านพฤติกรรมในห้องเรียนของนักเรียน จำนวนค่าตามที่ครูใช้ตามนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางเนื้อหาวิชาของนักเรียน ยังคงเดิม

มาเร็ค (Marek, 1978) ได้ทำการศึกษาผลการสอนแบบสืบสอดหากความรู้ต่อการพัฒนาสติปัญญา ผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาวิชา ผลสัมฤทธิ์ในด้านทักษะการสืบสอดหากความรู้และไอคิว (I.Q.) และความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 4 นี้ โดยการสอนโครงการสอนโดยวิธีสืบสอดด้วยตนเอง (The Inquiry Role Approach Program) ในวิชาชีววิทยาระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา 92 คน เลือกโดยสุ่มจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชื่อส่วนวัดการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ความรู้ด้านเนื้อหาวิชา ทักษะในการสืบสอดหากความรู้และไอคิว (I.Q.) ผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยวิธีสืบสอด ทำให้การพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการสืบสอดหากความรู้และไอคิว (I.Q.) สูงขึ้นและตัวแปรทั้ง 4 ด้านนี้มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับต่าง ๆ

เดวิส (Davis, 1978) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบสืบสอดชนิดให้คำแนะนำแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในหลักสูตรวิทยาศาสตร์ โดยนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับการสอนแบบบอกให้เรียนรู้ (Expository Approach) คือนักเรียนได้รับข้อมูลความรู้จากครูและหนังสือ ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มนี้ได้รับการสอนแบบสืบสอดชนิดให้คำแนะนำ โดยจัดทำวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งวิธีค้นคว้าหาความรู้ บรรยายว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบสืบสอดหากความรู้ชนิดให้คำแนะนำมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจและกระบวนการสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบบอกให้เรียนรู้ แต่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอล-เนมร (El-Nemr, 1980) ได้วิเคราะห์ผลของการสอนแบบสืบสอนในวิชาชีววิทยา โดยการนำรายงานผลการทดลองสอนชีววิทยาด้วยวิธีสืบสอน จำนวน 58 เรื่อง ซึ่งออกแบบและการกระทำตัวแปร เมื่อกัน มารวบรวมโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบเมตา (Meta-Analysis Technique) จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

ไอวินส์ (Ivins, 1986) ได้ศึกษาเบรริยน เพียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ที่สอนด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อหาความรู้ เองกับวิธีสอนแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อพิสูจน์ ความรู้ที่เรียนมาแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อหาความรู้ เอง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อพิสูจน์ความรู้ที่เรียนมาแล้วหรือไม่

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อหาความรู้ เองจะมีความคงทนของความรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อพิสูจน์ความรู้ที่เรียนมาแล้วหรือไม่

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อหาความรู้ เองจะชอบเรียนวิทยาศาสตร์มากกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อพิสูจน์ความรู้ที่เรียนมาแล้วหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 วิชาชีววิทยา จำนวน 103 คน จากร่องเรียน มัธยมศึกษาในรัฐโรไอซ์ロー ผลการศึกษาพบว่า วิธีสอนแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อหาความรู้ เอง สามารถพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และมีความคงทนของความรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบภูมิปัญญาติการทดลองเพื่อพิสูจน์ความรู้ที่กำหนดไว้แล้วหรือเรียนมาแล้ว

ชาร์ลส์ (Charles, 1987) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านบทวิจัย การทดลอง การพัฒนาสถิติบัญญาและกล่าววิธีการสอนที่สอนนักเรียนที่เรียนวิชาชีววิทยา ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนที่เรียนชีววิทยาระดับ 9 ในrongเรียนสาขิดของมหาวิทยาลัยเทมเปล ผลการวิจัย

พนวจ

1. ความรู้ด้านปฏิบัติการ ระดับพัฒนาการทางสติปัญญาและกลวิธีการสอนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ
2. กลวิธีการสอนที่แตกต่างกันท่าให้การพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกัน
3. กลวิธีเดือกด้วยการปฏิบัติการทดลองทางให้เพิ่มความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น

งานวิจัยในประเทศไทย

นิมิตร มากเงยม (2517) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้รับการสอนวิชาภาษาศาสตร์แบบสืบสูบโดยวิธีสาธิตและวิธีปฏิบัติการทดลอง ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อตุ้มละ 27 คน โดยไห้ก่อตุ้มที่ 1 เรียนโดยวิธีสืบสูบด้วยวิธีสาธิต และก่อตุ้มที่ 2 เรียนด้วยวิธีสืบสูบด้วยวิธีปฏิบัติการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า

1. ก่อตุ้มนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสาธิตและก่อตุ้มนักเรียนที่สอนด้วยวิธีปฏิบัติการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
2. ก่อตุ้มนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ด้านการแก้ปัญหาตีกวางก่อตุ้มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปฏิบัติการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ก่อตุ้มนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสาธิตและก่อตุ้มนักเรียนที่สอนด้วยวิธีปฏิบัติการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์รวมถึงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ก่อตุ้มที่สอนด้วยวิธีสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ตีกวางก่อตุ้มนักเรียนด้วยวิธีปฏิบัติการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

สุรุณี สุขินธรรม (2523) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบทักษะกระบวนการเรียนรู้วิชาภาษาศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งเรียนด้วยการสอนแบบสืบสูบที่มีความแนะนำปฏิบัติการและไม่มีความแนะนำปฏิบัติการ ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2522 จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นก่อตุ้มความคุ้มและก่อตุ้มทดลอง ก่อตุ้มความคุ้มสอนด้วยวิธีสืบสูบที่มีความแนะนำปฏิบัติการ ส่วนก่อตุ้มทดลองสอนด้วยวิธีสืบสูบที่ไม่มีความแนะนำปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะกระบวนการทาง

วิทยาศาสตร์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนโดยการสืบสอดที่ไม่มีความแน่นหนึบติดกัน มีทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการสอนแบบสืบสอดที่มีความแน่นหนึบติดกัน

ยุพิน โรชิวิทย์ (2534) ได้ศึกษาผลของชุดฝึกปฏิการทดลองที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติการเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหอวัง ตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 90 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน ให้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 45 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นชุดฝึกปฏิบัติการทดลอง 4 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติการเคมี 2 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ใช้ฝึกทักษะปฏิบัติการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติการเคมีสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิจัยที่สำรวจมา ยังไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการสืบสอดโดยตรง แต่จะพบในรูปแบบของการจัดกิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทาง ผู้วิจัยจึงทำการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมแบบไม่กำหนดแนวทาง ซึ่งก็คือระดับของการสืบสอดจะอยู่ในระดับใดนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณการใช้และหรือการอธิบายของครูผู้สอน และการให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง พนว่า การเรียนการสอนแบบสืบสอดแบบไม่กำหนดแนวทาง ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทางสติปัญญาทั้งในด้านพุทธิสัมย แต่ด้านการปฏิบัติการ